

ע"פ 4418/09/12 - אילן כהן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 4418-09-12 מדינת ישראל נ' כהן(עציר)
תיק חיצוני: 442/10

מספר בקשה: 30

בפני כבוד השופטת חגית מאק-קלמנוביץ
המבקש אילן כהן (עציר)
נגד
המשיבה מדינת ישראל

החלטה

1. בפני בקשה לעיון מחדש בהחלטה שלא לעכב את ביצוע גזר הדין שנגזר על המבקש, בו נדון, בין היתר, לשישה חודשי מאסר בפועל והפעלת תנאי של שישה חודשים, חציו בחופף וחציו במצטבר, כך שבסך הכל נגזרו על המבקש תשעה חודשי מאסר בפועל. התיק נשמע בפני כב' השופט א. כהן, אשר יצא זה עתה לחופשת פרישה, ולפיכך ניתנת ההחלטה על ידי.

לא ביקשתי את תגובת המשיבה.

2. הדיון בערעור התקיים ביום 21.5.13. מתן גזר הדין נדחה, בנוכחות המבקש, ליום 2.6.13 והוסבר לו כי עליו להתייצב לדיון.

מאז התקיימו לא פחות מתשעה דיונים שאליהם נמנע המבקש מלהתייצב. תחילה הוגשו מטעמו מסמכים רפואיים שונים, אשר בית המשפט לא שוכנע כי הם מצדיקים את אי התייצבות המבקש לדיון, אך למרות זאת נמנע מהוצאת צווי הבאה. בהמשך הוצאו נגד המבקש צווי הבאה, שגם בהם לא היה כדי להבטיח את התייצבותו, ולאחר מכן הותלו ההליכים והוצא צו מעצר כללי. רק ביום 21.3.17, קרוב לארבע שנים לאחר מועד הדיון, המבקש נעצר, הובא לבית המשפט ודינו נגזר. בגזר הדין תיאר בית המשפט מקצת מהשתלשלות העניינים והביע את מורת רוחו ממנה.

3. לאחר הקראת גזר הדין ביקש ב"כ המבקש לעכב את ביצוע גזר הדין, והתייחס בין היתר לתקופת המאסר שלדבריו מצדיקה עיכוב ביצוע, לשינוי בחייו של המבקש ולמצבו הכלכלי שעלול להיפגע כתוצאה מהמאסר. בית המשפט דחה את הבקשה בנימוק שהמבקש אינו ראוי לאמון בית המשפט, וכן משום שסיכויי הערעור בגלגול שלישי קלושים לאחר שהמבקש הורשע על פי הודאתו. ההחלטה לדחות את הבקשה לעיכוב הביצוע היא אמנם קצרה ולאקונית, אולם מהקשר הדברים עולה שיש לקרוא אל תוכה גם דברים שנאמרו על ידי בית המשפט מוקדם יותר באותה ישיבה, בגזר הדין שהוקרא לצדדים, שם תוארה התנהלותו של המבקש אשר התחמק פעם אחר פעם

מהתייצבות לדיון בו אמור היה פסק הדין להינתן. על רקע זה קביעת בית המשפט שלא ניתן לתת אמון במבקש ברורה ומבוססת.

4. הבקשה שבפני היא בקשה לעיון מחדש בהחלטה לדחות את הבקשה לעיכוב ביצוע. הליך כזה אינו קיים בדיון, מה גם שבבקשה לא פורטו עובדות חדשות או נימוקים המצדיקים עיון מחדש בהחלטה.

ב"כ המבקש הפנה להחלטת בית המשפט העליון בע"פ 2618/17, בה נדחה ערעורו של המבקש על הסף ונקבע כי בהעדר הליך כדיון תלוי ועומד בבית המשפט העליון, הסמכות לדון בבקשה לעיכוב ביצוע נותרה בידי בית המשפט המחוזי, שנתן את ההחלטה האחרונה בעניינו של המבקש. אינני סבורה שיש בהחלטה זו כדי להקנות למבקש זכות לדיון מחדש בעניינו. העובדה שבית המשפט העליון לא קנה סמכות לדון בעניין עיכוב הביצוע היא תיאור של המצב המשפטי, ולהבנתי אין בה משום הנחיה לפיה על בית משפט זה לשוב ולהידרש לעניינו של המבקש.

5. לסיכום, בקשת המבקש לעיכוב ביצוע הועלתה ונדונה על ידי בית המשפט שנתן את פסק הדין. הבקשה נדחתה בהחלטה מנומקת. על רקע התנהלותו של המבקש ונסיונותיו להימלט מהדין החלטה זו מבוססת ונכונה לגופו של עניין. אין כל עילה לעיון מחדש בהחלטה זו.

הבקשה נדחתה.

ניתנה היום, כ"ח אדר תשע"ז, 26 מרץ 2017, בהעדר
הצדדים.